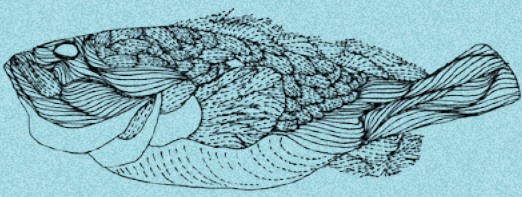
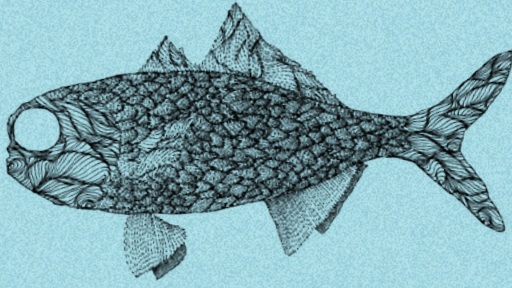

Ζαχαρίας Μαυροειδής

Θεριστές

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

ΘΕΡΙΣΤΕΣ

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Εφτά ψυχές στο στόμα, μυθιστόρημα, εκδ. Polaris, 2014

Ζαχαρίας Μαυροειδής

Θεριστές

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ελληνική πεζογραφία

Υπεύθυνη σειράς
Ελένη Μπούρα

Πρώτη έκδοση Μάιος 2026

© 2026, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

και Ζαχαρίας Μαυροειδής

ISBN 978-618-03-4844-6

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84446

Κ.Ε.Π. 6664, Κ.Π. 23379

Δεν επιτρέπεται η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση ή αναπαραγωγή ολόκληρου ή μέρους του βιβλίου με σκοπό την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Το παρόν έργο προστατεύεται από τη διαδικασία εξόρυξης κειμένου και δεδομένων (Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790).

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

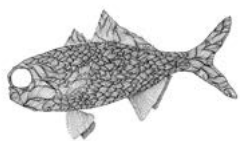
Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr
metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση:
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433,

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

- Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα
τηλ.: 210 3647433
- Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118,
114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κέρκυρα	11
Νάξος	16
Μήλος	22
Άγραφα	26
Αρκαδία	31
Ερέτρια	34
Σαντορίνη	38
Ηλεία	42
Κως	46
Καρδίτσα	52
Σέρρες	59
Μύκονος	66
Ναύπλιο ή Επίδαυρος	71
Θεσσαλονίκη	81
Ικαρία	87
Σποράδες / Ελαφόνησος	92
Πάρος	102
Θηρασιά	105
Πόρος	113
Λέσβος	116

Κουφονήσι.....	121
Σύρος	128
Ψαρά.....	134
Τήνος	138
Λειψοί.....	147
Μάταλα	155
Πρέσπες.....	162
Έβρος	168
Χανιά	172
Χαλκιδική.....	182
Ανάφη.....	187
Ρόδος	196
Μεσολόγγι.....	203
Μετέωρα	208
Γαύδος	213
Αθήνα	220
Λακωνία.....	228
Σαμοθράκη.....	232
Νίσυρος	239
Κεφαλονιά.....	250
Ζαγόρι.....	254
Σίκινος	258
Ευχαριστίες	261

Κέρκυρα

ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΧΑΡΑΜΑΤΑ με τον πράσινο σκαραβαίο. Μέχρι το Ρίο ο μικρός κοιμόταν. Στο κατάστρωμα του φέρι ήπια ένα σοκολατούχο γάλα για πρωινό. Ο μπαμπάς είχε εξαφανιστεί για λίγο.

Οδηγώντας προς Ηγουμενίτσα, ο μπαμπάς έκανε μερικές ανεπιτυχείς προσπάθειες να ανοίξει κουβέ-ντα. Τον χειμώνα δεν βρίσκονταν συχνά, Σαββατο-κύριακα και όχι πάντα. Το διαζύγιο ήταν πρόσφατο. Ο μικρός απαντούσε μονολεκτικά, με το βλέμμα στυλωμένο στο τοπίο που έτρεχε προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η αμηχανία στεκόταν ακέραιη ανάμε-σά τους, αδιάψευστη απόδειξη της συγγενικής τους φύσης. Ήταν και η προεφηβεία στη μέση...

Αργά το απόγευμα στήνανε την πορτοκαλί σκη-νή στο κατάμεστο κάμπινγκ. Οικογένειες Ιταλών

σκούζανε ολούθε «Αίυτο!» Ο μπαμπάς πάλευε να βάλει σε μια σειρά τα συμπράγκαλα που είχε κουβαλήσει, τα πιο πολλά περιττά. Η απουσία της μαμάς ήταν ενοχλητικά παρούσα. Δυο τρεις φορές ο γιος δήλωσε ότι είχε ιδρώσει και βρομούσε και έφυγε για ένα γρήγορο ντους. Ο μπαμπάς είχε καταλάβει ποια ήταν τα πραγματικά αίτια των αλλεπάλληλων επισκέψεων στα ημιυπαίθρια λουτρά αλλά έκανε τα στραβά μάτια.

Φάγανε βραδινό στο σελφ σερβις. Στο φρούτο ο μπαμπάς έφυγε να κάνει ένα τηλεφώνημα. Επέστρεψε μετά από δέκα λεπτά βρομοκοπώνταςτσιγαρίλα. Είχε ξαναρχίσει το κάπνισμα και είχε επιβάλει στον εαυτό του έναν αντισταθμιστικό περιορισμό: ποτέ μπροστά στο παιδί. Ο μικρός το είχε μυριστεί, μεταφορικά και κυριολεκτικά, με το που μπήκε στον σκαραβαίο το ίδιο πρωί. Το επιβεβαίωσε λίγο αργότερα, στο φέρι για Αντίρριο, όταν τον είδε να καπνίζει στο κάτω κατάστρωμα. Δεν ήταν όμως ακόμη σε ηλικία να αντιληφθεί το βαθύτερο αίτιο της αντικαπνιστικής ρήτηρας: στο πρόσωπό του ο μπαμπάς του μετρούσε το ανάστημά του.

Το επόμενο πρωί κατέβηκαν βόλτα στην πόλη. Καθώς περιφέρονταν στα γραφικά καντούνια ο μπα-

μπάς αποτόλμησε εκ νέου να ανοίξει κουβέντα: η μαμά, οι γυναίκες, τα κορίτσια, οι γκόμενες – έψαχνε τη λέξη που θα ξεκλείδωνε τον μικρό, μια χαραμάδα έστω, να ρίξει μια ματιά στις σκέψεις του. Του άρεσε που τώρα είχε δύο σπίτια; Στεναχωριόταν που έλειπε από το σπίτι; Όσο δεν τολμούσε να εκστομίσει τις ερωτήσεις τόσο βάραινε η σιωπή.

Κάτσανε στην πλατεία του Λιστόν εξαντλημένοι από την πηχτή υγρασία. Ο παλιομοδίτικος σερβιτόρος έσπευσε για την παραγγελία σε κλάσματα δευτερολέπτου. Ύστερα, ο μικρός άνοιξε το καινούργιο του *Αστερίξ* και βυθίστηκε στην ανάγνωση. Γύρισε ο μπαμπάς το βλέμμα προς το πάρκο και αποδέχτηκε την πραγματικότητα: χίλιες φορές η σιωπή από τον μονόδρομο διάλογο. «Ωραίο το παγωτό;» Αυτές ήταν οι μόνες λέξεις που ειπώθηκαν όση ώρα κάθισαν στην καφετέρια. Η απάντηση ήρθε υπό τη μορφή καταφατικού νεύματος.

Τελειώνοντας τον φραπέ, ο μπαμπάς σηκώθηκε να πάει τουαλέτα. Μετά από λίγο ακούστηκε σαματάς. Ο μικρός γύρισε και είδε τον μπαμπά να τσακώνεται με τον σερβιτόρο. Από τα λίγα λόγια που έπιασε, κατάλαβε πως το θέμα ήταν το κάπνισμα στις τουαλέτες.

Οι σκαραβαίοι έχουν σχεδιαστεί από και για καπνιστές. Έχουν το μοναδικής έμπνευσης τριγωνικό παραθυράκι στη γωνία της πόρτας το οποίο, ανοίγοντας περιστροφικά, επιτρέπει στον καπνιστή-οδηγό να τινάζει τη στάχτη του χωρίς να παίρνει ο αέρας την καύτρα. Με το παραθυράκι του συνοδηγού έπαιζε ο μικρός όταν μια μέλισσα γλίστρησε πάνω του. Τσιρίδα! Ο μπαμπάς κάνει μια απότομη κίνηση να διώξει το έντομο, χάνει τον έλεγχο και κατακυλάνε στο ρηχό χαντάκι στο πλάι του δρόμου. Ούτε που κατάλαβαν για πότε βρέθηκαν ακινητοποιημένοι υπό κλίση τριάντα μοιρών.

Συνέχισαν τη διαδρομή αφόρητα σιωπηλοί. Ο μπαμπάς σιγόβραζε σ' ένα καζάνι ενοχών. Σε μια απότομη στροφή, γλίστρησε απ' το χείλος του ένα «Αφού 'σαι μαλάκας!» Το βλέμμα του μικρού στράφηκε από τα κυπαρίσσια στο ξεχαρβαλωμένο ντουλαπάκι που παλάντζαρε μπροστά του. Το είχε χούι αυτό ο μπαμπάς· τα 'βαζε συχνά με τον εαυτό του. Βυθιζόταν σ' ένα κοχλάζον Εξεταστήριο απ' το οποίο αναδύονταν, κάθε τόσο, λέξεις ζεματιστές.

Τις υπόλοιπες μέρες δεν ξεμύτισαν από το κάμπινγκ. Αλλάζανε βάρδιες μεταξύ παραλίας και

σκηνης και συντονίζονταν στα γεύματα. Το μεσημέρι είχε πατάτες και κρεμμύδια τηγανητά στο γκαζάκι της σκηνης. Το βράδυ μακαρόνια με κιμά στο εστιατόριο. Πέντε έξι φορές τη μέρα, ο μικρός κλειδωνόταν στο ημιυπαίθριο ντους, έριχνε ένα κέρμα των πενήντα δραχμών στο χρονόμετρο και απολάμβανε δέκα λεπτά τρεχούμενου νερού πάνω στο αφυπνισμένο κορμί του. Επέστρεφε στη σκηνή ξεχαρμανιασμένος και ευωδιάζοντας σαμπουάν μπίρας. Έπιανε πάντα τον πατέρα του μ' ένα τσιγάρο στο χέρι αλλά έκανε τα στραβά μάτια.

Νάξος

Η ΑΜΜΩΔΗΣ ΑΚΤΟΓΡΑΜΜΗ αποτελεί ένα παλίμψηστο της τουριστικής ιστορίας του νησιού. Κάποτε μια ερημιά όπου οι χίπηδες κάνανε ελεύθερο κάμπινγκ, τώρα μια αραιοδομημένη ζώνη με ξενοδοχεία, rooms to let και μαγαζιά εστίασης. Το νότιο άκρο της παραλίας παραμένει σχετικά ερημικό. Εδώ μπορεί κανείς ακόμη να κάνει μπάνιο γυμνός και χωρίς συνωστισμούς. Προχωρώντας όμως προς τα βόρεια το σκηνικό αλλάζει. Λίγα μέτρα με ξαπλώστρες, οικογένειες και τσιρίδες, λίγα μέτρα ελεύθερη αμμουδιά και γυμνιστές. Λίγα μέτρα με ξαπλώστρες, νεολαία και μουσική, λίγα μέτρα ελεύθερη αμμουδιά και μερικούς ακόμα γυμνιστές.

Η διπολική φύση της παραλίας βρίσκει το απόγειό της στο βόρειο άκρο της, εκεί όπου η αμμουδιά

συναντά ένα βραχώδες ύψωμα πάνω στο οποίο δεσπόζει ένα εκκλησάκι. Μια ξύλινη, υπερυψωμένη ράμπα συνδέει τον ναό με τον δρόμο. Μπροστά από τη ράμπα ένα τελευταίο κομμάτι αμμουδιάς. Στην άλλη μεριά, ένα μικρό κεδρόδασος, απρόσμενα εσωστρεφές και αποκομμένο από τον βόμβο της τουριστικής ζωής που το περιβάλλει. Όντας προστατευόμενος βιότοπος, το κεδρόδασος αποτελεί ασπίδα προστασίας για αυτό το κομμάτι της παραλίας. Εδώ δεν θα χτιστεί ποτέ κάποιο μαγαζί, η αμμουδιά δεν θα καταληφθεί ποτέ από ξαπλώστρες και οι γυμνιστές θα έχουν πάντα την πρωτοκαθεδρία.

Μόνιμοι κάτοικοι του μικρού δάσους είναι τα αγριοκούνελα. Υπάρχουν όμως και μερικοί περιστασιακοί επισκέπτες: άντρες όλων των ηλικιών που πηγαινοέρχονται μεταξύ παραλίας και δαιδάλωδους δασύλλιου εις αναζήτηση ομοερωτικών περιπετειών. Την ίδια στιγμή, το ειδυλλιακό αυτό μέρος αποτελεί δημοφιλή επιλογή για γαμήλιες τελετές. Η πορεία κατά μήκος της ράμπας, με τους κέδρους εξ αριστερών και την παραλία εκ δεξιών συνθέτουν ένα ανάρπαστο σκηνικό για την άφιξη της νύφης. Εύστοχα θα παρατηρούσε κανείς πως οι τεμνόμενες διαδρομές των ετερόκλητων επισκε-

πτών καθιστούν τον γαλήνιο αυτό τόπο σταυροδρόμι της ετεροκανονικότητας με τις αποκλίνουσες συμπεριφορές.

Αυτές τις πληροφορίες είχε και ο δεκατετράχρονος Λούτσιο από το Μπέργκαμο φτάνοντας στη Νάξο για οικογενειακές διακοπές. Άφηνε γονείς και μικρή να λιάζονται στις ξαπλώστρες και έφευγε σε διερευνητική αποστολή προς βορρά. Περπατούσε προς τον τόπο του εγκλήματος, κάθε μέρα και πιο κοντά, όλο και πιο τολμηρός, μέχρι που, ένα απόγευμα, λίγο πριν εκπνεύσει ο χρόνος των διακοπών, βρήκε το σθένος, διέσχισε τη ράμπα και τρύπωσε στον κεδρόφυτο λαβύρινθο του πόθου.

Καθώς ο ήλιος έγερνε προς τη δύση, στην αρχή της ράμπας πρόβαλαν ένας λαουτιέρης και ένας βιολιτζής παίζοντας την καντάδα του γάμου. Πίσω η νύφη με τον πατέρα της και ουρά το καλοστεκούμενο σόι. Οι λουόμενοι παρακολουθούσαν με ενδιαφέρον τη γαμήλια πομπή. Οι συγγενείς κοντοστέκονταν αιφνιδιασμένοι από τη γύμνια ενώ φωτογράφος και εικονολήπτης πάλευαν να καδράρουν τη νύφη χωρίς να φοντάρουν σε ηλιοκαμένα οπίσθια.

Ελάχιστα μέτρα μακριά, στη διακριτική αγκαλιά

ενός κέδρου, ο Λούτσιο έπαιρνε την πρώτη πίπα της ζωής του από έναν Αλβανό μπογιατζή. Λίγο πριν από την κορύφωση, άκουσε μια γνώριμη φωνή να τον αναζητά. Έτρεξε βιαστικά προς την παραλία πέφτοντας πάνω στην πομπή του γάμου. Όταν πέρασε και ο τελευταίος του σογιού, βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με τη mamma του, στην άλλη μεριά της ράμπας. Πίσω από έναν κέδρο εμφανίστηκε ο Αλβανός με τη βερμούδα στο χέρι και το πέος ακόμη σε εγρήγορση. Άρπαξε η mamma τον Λούτσιο από το χέρι και κίνησαν για τις ξαπλώστρες τους χωρίς να πει κουβέντα – τα έλεγε όλα η παλάμη της, γραπωμένη σαν χειροπέδα γύρω απ' τον καρπό του.

Τις λίγες μέρες που απόμεναν, ο Λούτσιο δεν διανοήθηκε να απομακρυνθεί από την οικογένειά του. Αντ' αυτού, γύρεψε αποκούμπι στη φαντασία του. Έκλεινε τα μάτια και έσμιγε ξανά με τον ανώνυμο μπογιατζή. Οι δεμένες παλάμες του, κατάστικτες με λευκές και μπλε πιτσιλιές, τον κατηύθυναν σε ασύδοτες χαρές.

«Θα κλείσω τα μάτια» τραγουδούσε η Μοσχολιού απ' τα ηχεία της παραλιακής ψαροταβέρνας. Είχανε παραγγείλει γαριδομακαρονάδα για το τελευταίο

τους δείπνο στο νησί. Ο Λούτσιο στροβίλιζε επί ματαίω μια πιρουνιά στο πιάτο του. Το στομάχι κόμπος, ο λαιμός φιόγκος – δεν κατέβαινε μπουκιά. Ώσπου ξάφνου...

«Αν είναι η αγάπη αμαρτία». Κάθεται σ' ένα τραπέζι λοξά πίσω του. Τρώει παρέα με τη σύζυγο και τα δύο τους παιδιά. Πόση ώρα να 'ναι εκεί; Λες να τον έχει δει; Πίνει μισή γουλιά νερό. Η mamma απορροφημένη στον αποκεφαλισμό των γαρίδων της μικρής. Έρχονται τα αχνιστά μύδια, αναμπουμπούλα στο τραπέζι, ικανός αντιπερισπασμός. Σηκώνεται να πάει τουαλέτα. Διαγράφει μια ελικοειδή διαδρομή προκειμένου να περάσει από μπροστά του. Τον καρφώνει ξεδιάντροπα και χώνεται στις αντρικές τουαλέτες.

«Συ μου χάραξες πορεία». Περίμενε ταμπουρωμένος στη μία από τις δύο τουαλέτες με την καρδιά να χτυπά θεότρελη. Ξάφνου ακούει την πόρτα. «Λούτσιο;» Ήταν ο μπαμπάς του. Δικαιολογήθηκε λέγοντας πως κάτι τον είχε πειράξει. Θα ερχόταν σε λίγο.

Έκλεισε εικοσάλεπτο πριν τελικά αποφασίσει να βγει. Το τραπέζι του άδειο καθώς... «Νύχτα στάσου». Η αλβανική οικογένεια χανόταν στα σκοτάδια του πάρκινγκ.

Γύρισε στην καρέκλα του συντετριμμένος. «Είσαι καλά;» τον ρώτησε ο μπαμπάς του. Δεν ήταν τίποτα τελικά, απάντησε ο Λούτσιο. Μόνο αέρια. Και τότε αντίκρισε το βλέμμα της mamma, πυρωμένο σίδερο. Όλα τα είχε πάρει χαμπάρι. «Φάε λοιπόν το γλυκό σου για να φύγουμε» διέταξε. Στο τραπέζι μπροστά του λαμπύριζε μια σιροπιασμένη πανακότα κερασμένη από το μαγαζί.

Ντόπιοι και ξένοι, μόνιμοι κάτοικοι και περαστικοί επισκέπτες, πρόσωπα νεανικά και ηλικιωμένα, διασταυρώνονται κάτω από τον ίδιο ουρανό, σε διαφορετικά μέρη της χώρας. Κοινός παρονομαστής αυτής της πολυφωνικής ανθρωπογεωγραφίας είναι ο γλυκόπικρα σαρκαστικός τόνος, που άλλοτε ρητά και άλλοτε υπαινικτικά αναδεικνύει το βαθύτερο διακύβευμα πίσω από τα γεγονότα.

Μέσα από ετερόκλητες ιστορίες διάσπαρτες ανά την επικράτεια, οι *Θεριστές* αναζητούν τα υλικά που συνθέτουν το συλλογικό βίωμα του ελληνικού θέρους: την προσμονή, τη διάψευση, την ένταση και τον ασίγαστο νόστο για το καλοκαίρι που πάντα περιμένουμε να επιστρέψει.

ISBN: 978-618-03-4844-6

9 786180 348446

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84844

metaixmio.gr

